

Mergi, calule

Marin Mihalache

Aseară-un cal mi s-a oprit la poartă
Cu aripile frânte împrejur
El s-a smucit și s-a desprins din coardă
De infinitul cercului sătul.

Grăbește-te, mi-a zis, e seară
Și prin pustiul umbrelor vom trece
Să bem acum pentru întâia oară
Zăpada duhurilor rece.

Și-o să ajungem la cerescul mire
În lumea-aceea atât de-ndepărtată
Trecând prin moarte înspre nemurire
Uitând c-am fost din lut vreodată.

Vom întâlni pe cei plecați nainte
Prin rai plutind cu aripi de lumine
Și înviați din sfinte oseminte
Cu nimb pe cap de aure divine.

E drumul lung și-i calea-ntunecoasă
N-am terminat ce-aș fi dorit să spun
Și lumea-aceasta-i tragic de frumoasă
Mergi, calule, nu-s gata, mai rămân.